

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VALIMAKI, Editor & Manager Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office. TELEPHONE — Office 363; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Toverin johtokunnan kokous sunnuntai t. k. 6 p. kello 9 aam. Toverin konttorissa.

KOLMANNEN KANSAINVALISEN KANNATAN KASVAA

Europasta tulevat tiedot kertovat että kolmannen kansainvälisen kannatan on viimeisten kuukausien ajalla huomattavasti kasvanut kaikissa maissa. Ranskan sosialistien keskuudessa on kolmannelle kansainväliselle suosiollisten aineiden voima ja lukumäärä suuresti lisääntynyt ja yksin vanhoillinen itävallan sosialidemokraatiakin alkaa painautumaan kolmannen puolelle. Tämä tuli näkyviin erittyisen selvästi Vappuna, jolloin vasemmistososialistit, sotilasneuvoston jäsenen johdolla, viettivät Vappua erillään sosialidemokraateista. Heidän mukanaan juhlineet joukot voittivat lukumäärässä kokoomushallitusta ja sovittelua puolustavat joukot. Työväestön keskuudessa yleensä on alettu vastustamaan puolueen vanhoillista menettelyä ja on uskottavaa, että sosialidemokratian keskuudessa tulee tapahtumaan täydellinen hajaantuminen ellei puolue kokonaisuudessaan eroa toisesta Internationalista, luovu kompromisseeraavasta taktikastaan ja yhdy Moskovan liittoon.

EUROOPAN SIIRTYMINEN SUURI

Siirtolaisuusoloitajat sanovat että nykyisin menee Euroopaan noin 70 prosenttia enempi ihmisiä kuin sieltä tulee. Läivähyttejä on tilattu moneksi kukaudeksi etenään ja yleensä on huomattavissa että siirtolaisuus atna vaan lisääntyy ja tulee kestämään vuosia. Porvarilliset sanomalehdet, erittäinkin sellaiset jotka ovat suurien työnantajain kontrollleeraamia, alkavat lainaamaan tälle maasta matkustamiselle huomiota ja heittelemään mielitteleviä kehotuksia ulkomaalaisille, tarkotuksella pysyttää väki täällä. Useat suuret tehdaslaitokset, varsinkin idässä, valittavat menettäneensä paljon vanhaa hyvää työvoimaansa. Kun tätä jatkuu vielä jonkun aikaa, saamme ehkä alkaa lukemaan pahimmista porvarilehdistä mitä yllistelevämpiä kirjoituksia ulkomaalaisista. — Unhotetaan pian se vanha fraasi, "ellet tykkää olla täällä mene sinne mistä olet tullutkin."

YHTÄ JA TOISTA

Sitäkö se on taaskin kysymys. Viime aikoina on monella paikkakunnalla ollut huomattavissa merkkejä siitä, että vanhat ystävämmä, tuplajun pojat, ovat taas sosialistiosastoissa tavallista suuremmissa touhussa. Aika on koki maailmalle myrskyn ja erityisesti sosialistipuolelle. Sitä on revitty ja raastettu joka puolelta ja vielä siinä on nykyin näköjään aineksia jotka ovat siinä enempi sellaisessa toivossa että sitä joskus saisi lohkastua suuremman kappaleen johonkin uuteen puolueeseen kuin sillä, että tukisivat sitä uskollisesti ja odottaisivat että puolue, kehityksen kulkua seuraten, tulisi joskus paremmaksi. Tällaisen hajaannuksen vallitessa ovat tuplajulaiset tietysti katsovat edulliseksi ryhtyä hankkimaan valtaa S. S. Järjestön osastoissa. Kirjoittaessaan tuplajun puolesta ja kehuessaan miten suureksi se on kasvanut ja miten siihen nyt pitäisi saada kaikki yhtymään, antaa Industrialisti lukijoilleen näin kuuluvan kehotuksen: "Tavallisesti jokaiseen sellaiseen järjestöön, joka ei kasvaa huomattavaan suureksi ja sen periaatteet vetävät huomion puolel-

Mutta ulkomaalainen, joka on saanut monta vuotta mitä katalinta parjausta osakseen, ainoastaan sen yksinkertaisen syyntähdän, että on sattunut syntymään toisella pallon pulskolla ja sellaisenaan omaa erilaiset mielipiteet kuin siirtolaisia riistävää työnteettäjää, ei voi sitä niin pian unhottaa. Hänelle pysyvät vainovuodet kauvan mielessä ja sikäli kuin työväenvalta Euroopassa kasvaa tulee takaisin palaavain lukuin aina vaan kasvamaan.

NÄIN METSAHERRAT TEKEVÄT

Joku päivä takaperin möi Wayerhauser kappaleen metsää kuuden miljoonan dollarin kauppahinnasta lähellä Oleguua, Wash. Koko kaunti, jossa Oleguan kauppa sijaitsee, on ollut verotettuna ainoastaan \$10,000,000 arvosta. Edellämäinutulla yhtyöllä ja toisilla metsäyhtiöillä on kuitenkin metsästä tuon yhden kaupungin lähetyvilläkin kaksi kertaa tuon summan arvosta. Kyseessä olevan kauntin omaisuuden arvon tuntuja laskevat, että jos metsäyhtiöt joutuisivat maksamaan suhteellisesti saman taksan mukaan veroa kuin esimerkiksi tuon kauntin farmarit, saisivat he suorittaa kymmenen kertaa enempi mitä he nyt maksavat. Tästä seikasta huolimatta farmaritkin kuitenkin äänestävät vuosi vuoden perään tukkiyhtiöiden edustajat virkoihin saadakseen suorittaa verot omaanaan ja tukkimiljoneerien omaisuudesta.

JOKO PÄIVÄ VALKENEE?

Jotakin päiviä takaperin saimme lukea uutisista että yksi niistä monista tovereistamme, jotka vainon mustimillaan ollessa joutuivat aatteidensa tähden vankilaan, on vapautettu. Viranomaiset ovat viimeinkin huomanneet että toveritar Kate O'Hare oli ainoastaan musta taantumuksen punoman juonen uhri ja ettei hän ollut puhunut mitään sellaista jonka perusteella hänet tuomittiin. Nyt kun tämä neljän lapsen äiti on saanut istua toista vuotta vankilan muirien takana, erottuna lapsistaan ja ystävästään huomataan että hänet on tuomittu aivan valheellisten todistusten perusteella, seikka minä jokainen asiaa seurannut juutun alussa käsitti. Mutta mitäpä puhua siitä millä tavalla nyt vapautettu toverit on vankilasta joutunut. On paljon toisia jotka ovat yhtä syyttömiä sota-ajan säädösten rikkomiseen kuin oli hänkin, esimerkiksi kaksi Toverin entistä toimitsijaa, jotka kuitenkin ovat yhä kärsimässä. Seikka mikä meille nyt on tärkeintä, on se mitä kannalta tämä vapautus on otettava. Tehitiinkö se tarkotuksella ryhtyä vapauttamaan yleensä sota-ajan vankeja sikäli kun heidän asiotaan ehditään uudelleen tutkia sillä tapaa kun prokuraattori Palmer äskettiin viittasi puhuttelessaan sosialistipuoleen lähetystä, vai tehtiinkö se ainoastaan tarkotuksella heikentämään poliittisten vankien vapauttamisasiaa, laskemalla vapautettavien vankien nimen ja nimen osaksi? Tämä on se mikä meidän on otettava huomioon, että sosialistipuoleen vierailu Washingtonissa äskettiin ei ollut aivan arvoton yritys. Tietyksiään ei tarvitt-

On tietysti turhaa luulla että näitä vankeja vapautettaisiin hyvästä tahdosta. Nykyiset vallanpitäjät mieluummin haluaisivat nähdä kaikki nekin vankilassa jotka näille uhreille vapautta vaativat, mutta tämä ensimmäinen vapautus todistaa että se agitatorini mitä sosialistit ja yleensä kaikki radikaalimmat järjestöt ovat tehneet poliittisten vankien puolesta, alkaa vaikuttamaan. Sota-ajan kiikka alkaa viimein täälläkin lauhua ja väestö yleensä alkaa ajatella asioita enempi terveen järjen kannalta. Sadat tuhannet ja miljoonat työlläiset alkavat huomata, että heidän asemansa ei ole nyt yhtään parempi kuin ennenkään, vaan päinvastoin pahempi. He tuntevat pettyneensä ja pettymyksensä huomattavaan he alkavat kysellä vallanpitäjiltä, mitä tämä kaikki on oikeastaan merkinnyt. Ammattiunionit jotka vielä äskettäin olivat mitä suurimmassa tulevaisuuden toiveissa, luulivat voitaneensa järjestymisoikeuden ideoiksi ja yleensä saavuttaneensa aseman, mikä takaa "kun nollisen palkan kunnollisesta työstä" ilman entisaikain kovia ja kateerika taisteluja, huomavatkin olevansa ihan samassa kuin ennenkin. Työskelujä jäsenien murksaamisiksi, mustaa listaa aktiivisempia jäseniä vastaan ja lyijyä milloin palkankorvotusta tai muita parannuksia vaitaataan, tarjoavat entistä suuremmaksi kasvaneet korporatiosionit ja tehtailijaliitot heille joka paikassa.

Elinkustannukset ovat niin korkealla ettei kukaan viisi vuotta takaperin voinut sellaista odottaa. Kaiken lisäksi on vielä saatu parin työvuoden perään hyvä määrä työttömyyttäkin. Kaikki tämä pakottaa vanhoillisia järjestyneen työväen laajoja joukkoja ensi kerran katselemaan uusia aatteita. Ne ovat kulkemassa sosialistia kohtaan. Maaperä sosialistiselle agitatorille on avautunut; lumi ja jää on poistunut. Ja mikä enemmän porvaristo harjoittaa valtiollista kiristystä, puhje ja painovapauden sortamista ja poliittisten vankien kiduttamista, sen paremmin täydet valvutuneet joukot taistelyviressä.

Ei siis ole ihme että porvaristo koettaa katkaista kärkeä agitatorinilta poliittisten vankien puolesta vapauttamalla kuuluisimmat toverimme, sellaiset joiden nimen taakse laajimmat joukot ovat yhtyneet. Tämä on tuumalaskulla peräytyminen porvariston puolelta. Kaikkien vapauttaminen yhtäaikaan olisi heidän mielestään liian repäsevä, synnyttäisi liian paljon intoa uusia ponnisteluja varten niiden puolella jotka taantumuksen kanssa ovat ottelessa. Mutta vaikkapa asia näinkin on, on tämä vapautus sittenkin todistuksena meidän voimamme ja vaikutuksemme kasvamisesta, vakuutus siitä, että yleinen vapautus lähenee ja tulee niin paljon nopeammin, minä enempi me jaksamme tehdä työtä suuren asiamme puolesta. — Tämän yhteydessä sopinee ottaa huomioon, että sosialistipuoleen konventionin edustajain vierailu Washingtonissa äskettiin ei ollut aivan arvoton yritys. Tietyksiään ei tarvitt-

se siitä ajatella sillä tapaa, että edustajain puhe ja esiintyminen olisi vaikuttanut vallanpitäjiiin, tai että siten heille olisi selvinnyt poliittisten vankien asiassa jotakin sellaista mitä he eivät ennen tienneet. Yrityksen arvo oli siinä, että sen kautta tuli tämä kysymys saamaan paljon enempi yleistä huomiota ja agitatorinia kuin se on pitkiin aikoihin mistään toisesta tapauksesta saanut. Koko maan lehdistö puhui tästä vierailusta ja siellä tehdystä vaatimuksesta — vieläpä liikkuvain kuvain kauttakain tuli sille huomiota. Tullen näin vaalien edellä, jolloin vallassaolevan puolueen pää-äänenkannattajakin kerta toisensa perään myöntää molempien valtuutetuiden olevan rappiolla ja hajoamistilassa ja jolloin ihmiset ovat herkkiä kaikille poliittisille kysymyksille, oli se sopiva yritys. Nyt pitäisi puolueellamme vaan olla varoja jatkaa työtään, pitämällä mahdollisimman paljon puhujia liikkeellä ja levittämällä kirjallisuutta jokaisella sopivalla keinolla.

HISTORIALLISTA VAINAJAIN PALVELUSTA

Kirj. Karl Marx. Ihmiset tekevät historiansa, mutta ne eivät tee sitä vapaista kappaleista, ei itsevalitsemistaan, vaan ennen oloissa, jo oloissa ja perinnöksä jääneissä oloissa. Kaikkien kuolleiden sukupolvien traditioin painaa alppina elävien aivoja. Ja samalla kun he näyttävät olevan itsensä ja olojen mullistamis-touhussa, luomassa ennen kuuluttomia, niin juuri sellaisen kumouksellisten kriisien aikana manaavat he huolekkaina menneisyyden haamuja avukseen, lainaavat niiltä nimet, taistelutunnukset ja puvut esittäkseen niiden vanhanarvoikkaisa vaatetuksessa ja niiltä lainatulla kielellä uutta maailmanhistoriallista näytelmää. Niin naamioi Luther itsensä apostolilla Paavaliiksi, v:n 1789—1814 vallankumous pukeutui vuoroon Rooman tasavallan ja keisariuden verhoihin, ja v:n 1848 vallankumous ei osannut muuta kuin matkia ensin 1789:n ja sitten 1793—95 vallankumousperuja. Sitenhän uutta kieltä opiskelevalle aina ensin kääntää sen äidinkielenlehen aatoksissaan, mutta uuden kielen hengen on hän omaksunut ja voi sillä tuottaa vapaasti, vasta kun hän voi sitä liikutella ilman tuota käännohjattajaa ja sitä käyttäessään unohtaa äidinkieltänsä.

Näitä maailmanhistoriallisia vainajain manauksia katselella näkyy heti silmiinpistävä ero tus, Camille Desmoulin's, Danton, Ropespierre, Saint-Just, Napoleon, Ranskan vanhan vallankumouksen sankarit, puolueita ja joukot suorittivat roomalaisissa pukimissa ja roomalaiset puheparret huulillaan oman aikansa tehtäviä, vapauttivat ja pystyttivät usiallisen porvarillisen yhteiskunnan. Edelliset heistä löivät piristeleiksi yhteiskunnan feodaalisen perustan ja panivat poikki siihen kasvanneet feodaaliset päät. Viime mainittu loi Ranskan sisällä edellytykset, joissa vasta vapaa kilpailu voi kehittyä, vetää voittoa palstoihin jaetun maan viljelyksestä ja käyttää hyväkseen kahteista vapautunutta kansa-

kunnan tuotantovoimaa; ja ulkopuolelle Ranskan rajojen laski hän kaikkialla pois feodaalisia laitoja niin paljon kuin oli tarpeen, jotta saataisiin Ranskan porvarilliselle yhteiskunnalle ajanmukainen ympäristö Europan mantereella.

Ja kun uusi yhteiskuntamuoto kerran oli luotu, katosivat vedenpaisumuskentakaiset jättäläiset keski niiden mukana henkiin herätetty roomalaisuus — Brutukset, Gracchukset, Publicola, tribuunit, senaattorit ja Caesar itse. Porvarillinen yhteiskunta oli arkipäiväisessä todellisuudessaan luonut todelliset tukkijansa ja puhemiesiä: Say't, Coosin'it, Royer Collard'it, Benjamin Constant'it ja Guizot'it; sen todelliset sotapäälliköt istuivat konttoripöydän takana ja Ludvig 18:n ihraanaama oli sen poliittisena päänä. Ollen täydessä rikkauksien tuottamisen touhussa ja kilpailun rauhallisessa taistelussa ei se enää käsitännyt, että sen kehtoa olivat vartioineet roomalaisajan haamut. Mutta niin epäsanarillinen kuin porvarillinen yhteiskunta onkin, oli kuitenkin sen maailmaan auttamiseksi tarvittu sankarillisuutta, uhrattavuutta, hirmuvaltaa, kansalais-sotaa ja kansojen teurastuksia. Ja sen taistelajat löysivät Rooman tasavallan klassillisen ankaroinna perimätiedoissa ne ihan teet ja taidemuodot, harhansa, joita tarvitsivat salataksaan itsestään taistelujensa ahtaan porvarillisen sisällön ja pitäkseen intomieliltään suuren hist. tragedian tasalla. Niin olivat myös toisella historian kehityksasteella, vuosisataa aikaisemmin Cromwell ja Englannin kansa lainanneet porvarillista vallankumousta varten vanhasta testamentista kieltenkäytön, intohimot ja harhat. Kun todellinen tarkotusperä oli saavutettu, suoritettiin Englannin yhteiskunnan porvarillinen uudistus, työnsi filosoofi Locke viidun profeta-ta Habakukin.

Vainajainpalveluksissa näissä vallankumouksissa oli siis näiden uusien taisteluiden ihannoimista, ei niiden vanhin pilamattainta; käsissä olevien tehtävien mielikuivutusten liioittelua, eikä halua todellisuudessa välttää niiden ratkaisua; pyrkimystä herättää taas henkiin vallankumoushenki, eikä vain antaa sen aaveen kummitella. V:n 1848—51 kummitelli vanha vallankumouksen aave. Marrat'ista, "kiiohansikkaisesta" tasavaltalaisesta, joka näytteli vanhan Baillyn osaa, siihen seikkailijaan asti, joka kätkee jokapäiväisen inhottavat piirteensä Napoleonin kuolinnamion ilmeenä. Kokonainen kansa, joka vallankumouksen kautta luulee antaneensa itselleen kihtyneen liikkumisvapauden, huoma-aa äkkiä joutuneensa jo edesmenneeseen aikaan, ja ettei mitään harhaluuloakaan jäisi pulpahtavat esille vanhat päivä-määrät, ajanlasku, vanhat nimet, vanhat julistukset, jotka jo aikaa olivat joutuneet anti-kuvarisen oppineisuuden haltuun, ja vanhat arkut, jotka jo kauan sitten olivat lahonneet. 19:nneen vuosisadan yhteiskunnallinen vallankumous ei voi ammentaa runouttaaan menneisyydestä, vaan ainoastaan tulevaisuudesta. Se ei voi alkaa itsestään, ennenkuin on karistannut pois kaikki menneisyyden

VAPAUDEN SOIHU

ilmestyy kesäkuun puolivälissä. Kirjotuksia huomattavilla sekä tällä mantereella että Euroopassa olevilta suomalaisilta sosialisteilta. Kuvitus monipuolinen ja arvokas. Hinta ainoastaan 50 senttiä.

Toverit Yhdysvalloissa! Tutustukaa Canadian työväenliikkeeseen, tilaamalla itsellenne Soihtu.

Toverin asiamiehet! Levittäkää Soihtua aivan samoin kuin sikäläisiäkin julkaisuja.

Tilaukset lähetetään osotteella: TOVERIN KIRJAKAUPPA, Box 99, Astoria, Ore.

NYT VAPAUDELLE TILAAJIA HANKKIMAAN

Kesäik. ensi päivästä alkoi Vapauden levitys Yhdysvaltoihin. Kuinka monta on kymmentuhantia joukossa, sellaisia, joka antaa kannatusta, sensa canadaiselle veljesjärjestön lehdelle? Suureksi osaksi riippuu lehtemme levitys asiamiehistä. Sikäpä nyt lyhyesti kehoitame Työmiehen, Raivaajan ja Toverin asiamiesarmeijaa antamaan tarkotusta Vapauden levittämiselle.

Vapauden tilaus hinnat Yhdysvaltoihin ovat seuraavat: 1 vk. \$5.25; 1/2 vk. \$2.75; kolme kk. \$1.50 ja 1 kk. 75c. Ylläolevasta hinnasta lasketaan postimaksun osalle seuraavasti: 1 vk. \$1.00; 1/2 vk. 60c; kolme kk. 30c ja 1 kk. 10c. Postimaksun osasta hintaa ei anneta asiamiespalkkiota. — Tilaukset lähetetään:

TOVERIN KONTTORI, Box 99, Astoria, Ore.

KARL MARX: RANSKAN KANSALLISSOTA

Tämän maailman kuuluisan vallankumoussankarin mielestäinnittävä selostus Ranskan vallankumouksesta vuodelta 1870—71 on nyt ilmestynyt ja saatavissa Toverin välityksellä. Kirjaan on liitetty suomentajan (Eemeli Parras) alkulause sekä vielä erikoinen loppuliite.

Kaikki jotka haluavat tutustua siihen aikakautteen jolloin Ranskaa huudettiin työläisten taholta "Vive la Commune" ("Eläköön Kommuni") hankkikoon itselleen tämän historiallisen kirjan. Hinta ainoastaan 35c. Tilattava osotteella: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

Laittomat Venäjän lainat

London "Daily Heraldissa" kirjoittaa R. V. Postgate huhtik. 23 p:nä: On huhuiltu, että neuvottelut Neuvosto-Venäjän kanssa todennäköisesti raukavaat taarainakaisten velkain maksamista koskevan kysymyksen johdosta. Jos näin on asiantaita, niin ansaitsee muistaa, että yksikään niistä lainoista, joista oppimus on tehty v. 1906 heinäkuun 23 p:n jälkeen ei ole pätevä eli laillinen. Heinäkuussa mainittuna vuonna taari hajotti väkivallalla ainoan duuman, joka oli valittu demokraattisella valioikeudella ja kohtalaisen vaipaisa olosuhteissa. Duma kieltäytyi hyväksymästä uusia hajoitusta ja pakeni Viipuriin, jossa se piti viimeisen istuntonsa ja julkaisi lopullisen julistuksensa ja ohjensa "koko Venäjän kansan edustajana", kuten sanottuivat. Tämä julistus kehoitti kansaa vastarintaan taarain vallanastusta vastaan, ja edelleen siinä sanottiin: "Jos hallitus rahavaroja saadakaan tekee joitain lainauspukimissa, niin nämä lainat ovat mitättömiä, koska niillä puuttuu kansanedustajain suostu-

mus. Venäjän kansa ei tule koskaan niitä lainoja tunnustamaan eikä tule pitämään itseään velvollisena niiden maksamiseen". Tämän allekirjoitti 219 edustajaa, ollen se duuman ehdoton enemmistö, pääasiassa liette kadeteja. Viimeistään, joka pidettiin allekirjoittamasta ja johon kuului etupäässä työläis- ja sosialistiedustajia, teki sen ainoastaan siitä syystä, että julistus ei ollut tarpeeksi ankara.

Jokainen sosialistinen hallitus, jokainen perustavaan kansalliskokoukseen perustava hallitus ja jokainen kadettihallituskin on siis velvoitettu kieltäytymään maksamasta näitä lainoja. Edellä siteeratua julistusta levitettiin laajalti Euroopassa ja jokainen, joka on sijoittanut rahojaan Venäjän "lainoihin", on tehnyt sen tietien arvoin hyvin, että nämä lainat, joita Venäjän kansan lailliset edustajat ovat etukäteen kieltäneet hyväksymisestä, tulisivat tästä syystä olemaan pitemmätömiä ja mitättömiä ja että niin pian kuin Venäjän kansa tulee jälleen voittamaan vapautensa, niiden maksaminen kaikissa muodoissa lopetettaiin. Neuvostohallitus on ainoastaan täyttännyt Venäjän kansan puolestaan antamaa tehtä näille koronkiskureille sen ilkeän kepposen, että se antaa heidän peria rahansa siltä herralta, jolle ovat lainanneetkin s. o. entiseltä taari Nikolai Romanovilta. Itse kukin omat velkansa maksakoon!

telemassa ylipostimestari Burlesonia, kysyen häneltä milloin hän aikoo palauttaa sosialististen lehtien postioikeudet. Tämöinen oli hänen vastauksensa: "Minun kantani sosialistisiin lehtiin nähden, joiden postioikeudet on joko peruutettu tai tulleet rajotetuksi sodan aikana, on tämä: Niin pian kun sota on virallisesti ja teknillisesti loppunut; tuen minä heti palauttamaan ne oikeudet vaan ei ennen sitä. Ne ovat nyt vaarattomia, luullakseni, ja ovat oikeutettuja levittämään viheliäisiä oppejaan, mutta kun kerran postioikeudet on peruutettu, ei minun vallassani ole niiden palauttaminen ennenkuin valtuutetut auktoriteetit julistavat sodan virallisesti loppuneeksi." "Onko lailla määritelmät, että teidän täytyä odottaa kunnes sota on teknillisesti päättynyt", kysyttiin Burlesonilta. "Ei." Vastasi hän. "Se voi olla vielä sitäkin parempi. Sillä laki määrää minun, milloin minä huomaan lehden sitä rikkoneen, rajottamaan sen postioikeuksia — siinä kaikki. Siinä ei sanota yhtään mitään niiden palauttamisesta milloinkaan. Se voidaan tulkita siten, että ne on menetetty aiansesti. Mutta minä en tule tulkitsemaan sitä sillä tavoin, vaan palautan niille

täydet oikeudet sinä päivänä kun rauha on julistettu. "Minä en tykkää niistä viheliäisistä lehdistä. Minä uskon että niiden opetukset ovat tuhrua, mutta minulla ei ole katkeruutta mielestäni niitä kohtaan. Minä en ole toiminut omavaltaisesti. Niitä vastaan yksinkertaisesti kasanttu todistuksia, eikä minulla ollut muuta keinoa. Minä peruutin jokaisen sosialistilehden postioikeudet jota vastaan oli valituksia, paitsi yhtä — erästä lehteä Kansaisissa — ja siinä tapauksessa, vaikkakin minä pidin sitä yhtenä pahimpina koko joukosta, minä en voinut nähdä miten se olisi suuremman rikkonut laki, joten minä annoin sen mennä."

Kuten tästä lausunnosta ilmenee, kuluu vielä pitkä aika ennenkuin sosialistiset lehdet saavat postioikeutensa. Sillä sota voi "laillisesti ja teknillisesti" päättyä parhaassakin tapauksessa vasta uuden kongressin kokoonnuttua, siis noin vuoden kuluttua. Mielenkiintoista tuossa lausunnossa on myöskin se, että tuo kansasilainen lehti — mikä ei voi olla muu kuin The New Appeal — ei ole ollut syylinen lain rikkomiseen. Mainittu lehti näkönsä hylkäsi puolueen kannan sodan alkuaikoina. Sai sille kai anteeksiannon.